

ג'ורג' נאי נולד בנובמבר 1935 בשטוטגארט בגרמניה, להוריו קלייר ואוטו. הצליח להמלט עם הוריו ושתי אחיותיו מגרמניה לאנגליה במאי 1939, בעזרת ויזה שהצליחו להשיג ברגע האחרון.

נישא לרות ב-1960, וב-1962 עלו ארצה, מאחרוני העולים מגרעין ה'.

בתחילה עבד בענפי החקלאות – העברת צינורות בפלחה בחלסה, בפרדס ובמטע. בהיותו אינדיבידואליסט ואיש מדעי הרוח, מצא את מקומו בהמשך בתפקידי כתיבה, עריכה, תרגום, ניהול הספרייה במיג"ל במשך שנים, ועוד. ניהל את ועדת התרבות בשנות השבעים, ולחם להעלאת רמת התרבות במשק, לתרבות איכותית ומעוררת מחשבה, בניגוד ל"סתם בידור".

עם השנים נולדו אביטל, אלינעה ובוועז. בשנות ה-70 למד ג'ורג' באוניברסיטה העברית ספרות ותאטרון, וסיים שנה ראשונה בהצטיינות. עבד ב"איחוד הבונים" כעורך הביטאון "בנין", ומילא שם תפקידים רבים ושונים.

ג'ורג' שילב רוחב אופקים, מחשבה חדה וכושר ביטוי. הוא אהב לכתוב, והוציא לאור ספר – "עד תום התהליכים" ב-1998 (על חבר קבוץ בגליל העליון שמתייבש ומת במדבר יהודה), מגוון כתבים באנגלית, סיפורים מלאי הומור, וכן כתבות שבועיות בעיתון THE NATION על חיי הקיבוץ.

ג'ורג' דרש מעצמו ומהסובבים חיים ערכיים, חיים של מוסר, אנושיות וערבות הדדית. הוא סלד מהשואפים לכוח ולכסף, והיה צנוע ושמח בחלקו. עם זאת הוא לא חשש לכתוב בגלוי נגד תרבות הדמגוגיה וחוסר הכבוד לדעות שונות, שהחמירו אצלנו בתקופת הדיונים הממושכים על תהליכי השינוי. הוא התקומם על הבאת החלטות לאסיפה בטרם התקיים דיון אמיתי ועמוק על הנימוקים, ובעיקר על ההשלכות.

בשנת 2001 יצא לחופשה ממושכת בסין, שם לימד אנגלית, ושיתף את כולנו בחוויותיו הססגוניות והאקזוטיות בקביעות בדברי הכפר, במדור "סיפורי ג'ינאן". את הסיפורים היה שולח באימייל, באנגלית, ברוב חן והומור.

העישון ליווה אותו כל חייו. הוא נפגע מאד כאשר נאסר העישון בחדר האוכל, והתמרמר על כך רבות. לתקופה אף החרים את הארוחות בחדר האוכל.

ג'ורג' נהנה מחיי הפנסיונר הצנועים שלו, וכתב על כך במאמרו "תפארת הזיקנה". אכל מה שאהב – למרות שזה לא תרם לבריאותו - קרא וכתב, וישב בכורסתו האהובה עם הסגריה הניצחית.

ג'ורג' חי כפי שרצה, ועצם את עיניו לפני שנכנס לתקופה של סבל. נתנחם בכך.
לאביטל, אלינעה, וארניו, ליוהנה ולכל בני המשפחה הגדולה – אנו איתכם
באבלכם.
יהי זכרו ברוך.

רחל גינת